

Ruth en Boaz ontmoeten elkaar

Ruth 2

Thema: De oogst delen

Doel

De kinderen vertellen dat God oog heeft voor iedereen, Israëliet en vreemdeling. Hij deelt zijn liefde uit en gebruikt daarvoor mensen als Boaz, die Ruth en Noömi laat delen in zijn oogst.

Toelichting

Op het land van Boaz mag Ruth aan het werk. Zij probeert de kost te verdienen voor haar schoonmoeder en zichzelf. Ze stelt zich dienstbaar op. Datzelfde geldt voor Boaz die rijk en invloedrijk is; hij heeft oog voor de armoede van Ruth en Noömi. Hij laat hen in naam van God delen in zijn oogst.

Ruth oogst veel gerst. Er dankzij de gulheid van Boaz zijn de eerste zorgen om eten en werk voorbij. Maar het belangrijkste is dat Ruth niet teleurgesteld raakt in Israëls God, bij wie ze is gaan schuilen. Hij maakt zijn naam waar: juist kwetsbare mensen die op Hem hopen kunnen op Hem rekenen. Alsof God ons wil leren: mijn redding komt juist voor die mensen. Wees dienstbaar aan God zoals je bent en Ik maak het goed.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Eten vinden bij Boaz

Richtlijnen: Mag jouw vriendje met jouw speelgoed spelen? Deel je jouw snoep met hem? En ga je met je vader of moeder mee om te helpen met de boodschappen als die dat vraagt? Natuurlijk, want je kent ze goed en je vindt ze aardig. Maar deel je je speelgoed en snoep zomaar met iedereen? En ga je zomaar met een vreemde mee naar de winkel? Nee.

Vandaag een bijbelverhaal over Boaz die een vrouw die hij niet kent juist extra helpt. Boaz bezit veel land. De armen mogen aren rapen achter de arbeiders die aan het oogsten zijn. Tussen de mensen uit het dorp ziet Boaz iemand die hij niet kent. De maaiers vertellen haar dat zij uit Moab komt en Noömi probeert te helpen. Boaz spreekt Ruth aan en helpt haar. Ze mag op de akker blijven komen en krijgt wat extra eten mee naar huis.

Boaz doet wat goed is. Hij weet dat God het fijn vindt dat hij zijn rijkdom deelt. Als Ruth thuiskomt, is Noömi verbaasd. Boaz is zo goed voor hen. Ze danken God daarvoor.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Dienende mensen en een rijke oogst

Richtlijnen: Ruth heeft zich voorgenomen om eten te verzamelen voor Noömi en zichzelf. Ze wil haar lieve schoonmoeder steunen. De God van Israël zegt toch dat ook de armste mens recht heeft op eten? In Betlehem woont ook een rijk, invloedrijk man, Boaz. Hij heeft veel mogelijkheden en gebruikt die goed. Hij gelooft dat God dat wil.

Het toeval wil (vs.3: een omschrijving dat God de dingen stuurt) dat Ruth terecht komt op de akkers van deze Boaz. Twee mensen die God willen dienen. Dat kan wat worden! En inderdaad: Ruth krijgt voldoende eten. De eerste oogst wordt binnengehaald in het veld van Betlehem.

Je hoeft niet rijk en bijzonder te zijn om Gods goedheid te merken. Gewoon je best doen en leven zoals God vraagt. De delende Boaz en de dienende Ruth bewijzen dat Gods woorden waar zijn en het leven beter maken.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Niet teleurgesteld in Israëls God

Richtlijnen: Je mag op God hopen als je het moeilijk hebt. God wil je helpen. Maar je moet natuurlijk wel zelf je best doen om de problemen op te lossen. God helpt heel vaak niet door een wonder, maar door mensen die Hem van harte willen helpen/dienen.

Dat zien we vandaag. Ruth blijft niet arm en hongerig thuis zitten in de hoop dat het beter wordt. Nee, ze gaat op pad om eten te zoeken. Toevallig (je kunt ook zeggen: zo wil God het) komt ze bij Boaz. Hij heeft oog voor de kansloze Ruth en deelt van zijn rijkdom. Hij denkt: zij rekt op Gods goedheid. Als ik nu niets doe, is ze teleurgesteld in de HEER. Dat mag niet gebeuren.

Ruth en Boaz doen allebei wat ze moeten doen. Ze benutten de mogelijkheden die God geeft en kunnen Hem allebei danken voor de oogst in het veld van Betlehem.

Hoe ga jij met jouw problemen om? Steek je de handen uit de mouwen. En vraag je God of jij iemand met zorgen kan helpen? Dan kun je erop wachten, dat er iets gaat gebeuren.

Extra Bijbelgedeelte: Jesaja 55:1-9

(Wie naar de God van Israël komt zal zijn honger en dorst kunnen stillen. God geeft uit zijn genade brood en melk)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Ruth is met haar schoonmoeder in Betlehem aangekomen in de tijd van de gersteoogst (1:22, in april). Als opmaat van het verhaal horen we dat er in Betlehem een belangrijke man woonde, Boaz, die familie was van de overleden man van Noömi. Aan het eind van hoofdstuk 2, in vers 20, wordt duidelijk dat deze man een van de lossers is.

De wet van Mozes, zoals beschreven in Leviticus 25:23-28 geeft regels om te voorkomen dat families hun land voorgoed zouden verliezen als de eigenaar dat had moeten verkopen uit armoede. Een naaste bloedverwant heeft dan het recht om dat land terug te kopen, zodat het in de familie blijft. Zo iemand heet de lossers.

Als Ruth op zoek gaat naar een boer bij wie ze aren kan rapen, komt ze uitgerekend bij het land van Boaz terecht. 'Het overkwam haar' zegt de Herziene Statenvertaling, 'Het toeval wilde' lezen we in de NBV. Maar Noömi ziet dat heel anders, want ze roept uit: Moge de HEER hem zegenen! Zij ziet hierin de hand van God. Vooral omdat uit alles wat Ruth over Boaz vertelt blijkt dat Boaz een hartelijke en gastvrije man is, die ervoor zorgt dat Ruth meer dan genoeg aren kan rapen. En niet alleen dat: Boaz is ook een man die God van harte dient, zoals bijvoorbeeld blijkt uit zijn begroeting van de knechten (vs. 4) en meer nog uit zijn woorden tegen Ruth (vs. 12).

Vers voor vers

Vs. 1vv Ruth komt 'toevallig' op de akker van Boaz, die zoals zij pas later hoort familie is van haar overleden schoonvader, Elimelech. Arme mensen mochten bij het oogsten van de gerst of tarwe achter de maaiers aan lopen en verzamelen wat die lieten vallen.

Als Boaz later op de dag op het land komt vraagt hij zijn maaiers wie die onbekende vrouw is.

Vs. 8v Boaz gaat met Ruth in gesprek en nodigt haar uit de hele oogsttijd op zijn land te blijven. Hij geeft haar alles wat ze nodig heeft, alsof ze een van de vrouwen is die in dienst van Boaz werken (vs. 8).

Vs. 10vv Ruth is verbaasd over de goedheid van Boaz en die vertelt dat iedereen in Betlehem toch weet hoe Ruth haar schoonmoeder Noömi trouw is gebleven. Ook weet hij dat ze haar toevlucht heeft gezocht onder de vleugels van de God van Israël (vs. 12)! Boaz heeft in haar een vrouw herkent die, net als hijzelf, van harte de HEER wil dienen en liefhebben.

Vs. 14vv Tegen etenstijd nodigt Boaz Ruth uit om in de kring van zijn personeel te komen zitten en mee te eten. En na de lunch fluistert Boaz zijn mannen toe: laat wat extra's voor haar vallen. Na het rapen van de aren slaat Ruth de gerstekorrels uit de aren en neemt een efa vol gerst mee naar huis. Een efa is ongeveer 45 liter, daar zat nog wel het nodige kaf bij. Hedendaags gerst dat voor bierproductie gebruikt wordt, heeft een gewicht van ongeveer 60 kilogram per 100 liter, met een vochtgehalte van 15%. Na het verwijderen van het kaf en het malen zou van die efa gerst – naar mijn schatting – 10 tot 15 kg droog meel overblijven. Daar kun je heel wat broden van bakken. Voor een tarwebrood van 900 gram is 450 gram meel nodig, dus ...

Vs. 18vv Als Ruth met zo veel gerst thuiskomt, is Noömi heel blij en verrast. Ze krijgt weer moed, zeker als ze hoort dat de landeigenaar Boaz heet. Dan zegt ze iets bijzonders: 'de HEER heeft trouw bewezen aan de levenden en de doden.' Aan de levenden, dat zijn zichzelf en Ruth die nu een overvloed aan voedsel hebben. Ook aan de doden, want Noömi ziet dat er weer een weg opengaat naar de toekomst, want Boaz is een van de lossers. En zo blijft Ruth op de akker van Boaz werken gedurende de gersteoogst en ook de tarweoogst, die rond Pinsteren voltooid is.

Opmerking

Nergens in het verhaal lezen we dat God die twee, Ruth en Boaz, bij elkaar bracht. 'Toevallig' zegt de schrijver in vers 3. Maar achter gebeurtenissen die wij als toeval ervaren, kan zomaar de hand van God liggen. Misschien zijn toevallige gebeurtenissen een soort beschutting waaronder God zijn werk kan doen zonder al te veel in het oog te lopen? Uiteindelijk zijn Ruth en Boaz de voorouders van David, en daarmee van Jezus, geworden.

Auteur: RB

Liederen

Psalm 42

Lied 441

Lied 157a

Gezang 66 LvdK

Als je veel van iemand houdt

Meisje uit Nazareth

Er is Een Kindeke geboren op aard'

Ruth

Goed nieuws

(=Gezang117 LvdK)

Hemelhoog 125

Witte zwanen, zwarte zwanen Elly en Rikkert

Hemelhoog 129

Alles wordt nieuw 4; 5

Hemelhoog 132

Auteur: PZ

Eten vinden bij Boaz

Inleiding

Samen spelen, samen delen. Dat ken je vast wel. De juf of meester zegt het in de klas en je vader of moeder thuis. Samen spelen, samen delen is met een vriendje vaak niet zo heel moeilijk. Samen buiten een hut bouwen of binnen een Playmobil-dierentuin bouwen. Je vindt je vriendje aardig en wil graag samen spelen en daar hoort ook delen bij.

Lukt samen spelen, samen delen ook met een iemand die je niet kent? Deel je zomaar je speelgoed met een vreemde? Dat is moeilijk. Je kent de ander helemaal niet.

Bijbelverhaal

Vandaag wordt Ruth geholpen door een vreemde. Boaz helpt haar terwijl hij niet kent. Dat is bijzonder. Ze zegt 'Noömi, de boeren zijn koren aan het maaien. Ik wil graag naar het land gaan en koren oprapen dat na het maaien is blijven liggen. Ik raap alleen koren op bij een boer die het goedvindt.' Noömi vindt het een goed idee. Ruth gaat op weg naar het land. Toevallig komt ze terecht op het land van familie van Noömi en haar overleden man Elimelech. De eigenaar van het land heet Boaz. Hij is een rijk en belangrijk man.

Halverwege de ochtend komt Boaz zelf naar het land om te kijken. Hij ziet Ruth op het veld achter de maaiers aanlopen. 'Wie is die jonge vrouw daar?' Een knecht geeft antwoord. 'Dat is een buitenlandse vrouw, ze is met Noömi meegekomen uit Moab. Ze verzamelt koren dat na het maaien blijft liggen. Ze heeft gevraagd of het mocht. Ze was hier vanochtend al heel vroeg. Ze neemt bijna geen pauze.'

Boaz loopt naar Ruth toe. 'Luister eens. Je moet niet naar een andere boer gaan. Blijf hier op het land bij de vrouwen die voor mij werken. Als je dorst hebt kun je water halen bij de knechten.' Ruth is blij verrast. 'Waarom bent u zo aardig voor mij. U kent me helemaal niet?' 'Ik heb veel over je gehoord.' Zegt Boaz. 'Je zorgt goed voor Noömi. Je hebt je land verlaten en bent met haar meegegaan naar een land waar je niemand kent. De God van Israël zal je daarvoor belonen. Bij Hem heb je hulp gezocht, en Hij zal je beschermen.' Ruth is blij. Nu hoeft ze zich geen zorgen te maken.

Ruth werkt door tot de avond. Ze schudt de graankorrels uit het koren dat ze heeft opgehaald. Het is wel vijftien kilo. Ruth neemt het allemaal mee naar huis. Daar laat ze alles zien aan Noömi. 'Waar ben je geweest? Bij wie heb je gewerkt? God zal de man gelukkig maken die zo goed voor je is geweest.'

Ruth vertelt dat ze op het land van Boaz heeft gewerkt. Noömi is blij. 'De HEER zal Boaz zeker geluk geven! Want Boaz heeft voor jou en mij gezorgd. Dank aan de HEER dat je op het land van Boaz terecht bent gekomen.' Ruth en Noömi gaan die avond dankbaar naar bed. Ze hebben geen honger meer en ze hoeven zich geen zorgen meer te maken. God zorgt voor hen!

Auteur: HVM

Dienende mensen en een rijke oogst

Ruth wordt wakker. Het is nog vroeg. Ze wonen sinds kort in Betlehem, waar haar schoonmoeder Noömi vandaan komt. Het doet Noömi zichtbaar goed terug te zijn. Toch heeft Ruth Noömi nog niet zien lachen. Het is ook erg, dat allebei hun mannen gestorven zijn in het land Moab, waar Ruth vandaan komt. Daarom zorgt Ruth maar heel goed voor de oudere vrouw.

Als ze zijn opgestaan en wat hebben gegeten en gedronken, bedenkt Ruth dat ze moeten zorgen dat er eten in huis komt. Wat ze nog hadden, is bijna op. Ze heeft gehoord dat hier in Juda de arme mensen bij het oogsten mogen oprapen wat er is gevallen. En wat er aan de randen van de velden groeit, mogen ze ook hebben. Nu, zonder man om voor hen te zorgen, zijn Noömi en Ruth zelf arm geworden. Noömi kan niet meer de hele tijd bukken. Maar Ruth is nog sterk en jong genoeg. Dus ze vraagt: 'De mensen zijn de gerst aan het oogsten. Zal ik achter de maaiers aanlopen, en de graanstengels met gerstkorrels oprapen die zijn blijven liggen? Dan kunnen we meel malen, en brood bakken.' Noömi bedenkt verdrietig dat het niet anders kan. De naam van hun stad Betlehem betekent 'Broodhuis'. Ze is ooit verhuisd, toen er geen eten meer groeide. Nu groeit alles weer volop, maar voor hun eigen brood zullen ze toch moeten bedelen. Het is maar goed dat Ruth voor haar zorgen wil, anders had ze toch zelf het land op gemoeten... Ze zegt: 'Ja, lieve dochter van me, doe dat maar.'

Zo loopt Ruth Betlehem uit. Hier buiten haalt ze eens diep adem. Het had getocht in het oude huis, maar toch had het benauwd aangevoeld. Noömi's sombere gezicht maakte je zelf ook bijna sip. Maar hier buiten ruikt het naar vers gemaaid graan. Je wordt er vanzelf blij van. Bloemen staan overal. Ruth vindt het niet erg om nu te gaan werken. Ze kijkt eens om zich heen. Dáár zijn al mensen aan het werk. Ze loopt erop af, en vraagt aan de knecht die er alles regelen moet, of ze overgebleven graanstengels op mag rapen. Dat mag, en al gauw is ze hard aan het werk. Ze moet de hele tijd bukken, maar ze is blij met alles wat ze vindt. Dat stopt ze in een grote, dubbelgeslagen doek die ze heeft omgeknoopt. Steeds als die vol is, leegt ze hem, tot er een grote hoop ontstaat.

Zo is Ruth hard aan het werk. Geen korreltje laat ze liggen. Ze moet immers zo veel mogelijk verzamelen, want straks in de winter is er niks om op te rapen. In de middag komt er een netjes geklede man aanlopen. Ruth ziet hem eerst niet eens; tot ze hem de maaiers hoort groeten: 'De HEER zij met jullie!' En de maaiers antwoorden hem: 'De HEER zegene u!' Wat een mooie begroeting! Verrast kijkt ze op. Ze wil nog veel leren over de God van Noömi en de mensen in dit land! De man heet Boaz, en is de baas van dit stuk land. Hij kijkt naar haar, en vraagt nadenkend aan zijn knecht: 'Haar ken ik niet. Is ze met één van de maaiers meegeko-

men?' 'Dat is de jonge vrouw, die met Noömi meekwam uit Moab. Ze heeft gevraagd of ze de vergeten graanstengels mag oprapen, omdat ze arm zijn. Ze heeft haast geen moment rust genomen, en werkt hard door. Ze wil duidelijk heel goed voor haar schoonmoeder Noömi zorgen.'

Boaz loopt naar Ruth toe en zegt vriendelijk: 'Luister eens, kom elke dag maar hier om graanstengels te zoeken. Ga maar niet naar een andere boer. Blijf hier, en werk maar dicht bij de vrouwen die de graanstengels bij elkaar binden. Dan kun je veel beter zien waar er wat valt. Niemand van mijn personeel mag vervelend tegen je doen. En als je dorst hebt, drink dan maar gerust uit de vaten water die daar voor mijn knechten staan. Je hoort nu gewoon bij ons, goed?' Ruth buigt diep voor Boaz. 'Waarom bent u zo aardig voor me? Ik ben maar een buitenlandse vrouw!' Boaz antwoordt: 'Maar wel een buitenlandse die haar eigen familie heeft achtergelaten, om hier voor Noömi te zorgen in een land dat je niet kent. Ik heb van de mensen uitgebreid gehoord wat je allemaal gedaan hebt voor haar, toen je man stierf. De HEER mag je ervoor belonen. Onder zijn vleugels ben je komen schuilen. Hij zal je beschermen.' Ruth is verbaasd. De mensen kunnen alleen maar van Noömi gehoord hebben wat zij gedaan heeft. Die heeft blijkbaar goede dingen over haar gezegd. Of ze hebben het zelf gezien en vinden wat ze doet goed. Ze antwoordt Boaz: 'Dank u wel dat u me zo vriendelijk helpt, terwijl ik niet eens voor u werk.'

Met etenstijd zegt Boaz: 'Kom maar hier bij ons zitten. Je mag mee-eten met mijn maaiers.' Hij geeft haar zelf wat eten. Maar het is zó veel, dat ze ervan overhoudt. Dat bewaart ze. Ze staat op om verder te gaan rapen. Boaz zegt tegen de knechten: 'Laat Ruth ook maar tussen jullie in oprapen. Trek ook expres wat graanstengels los, en moedig haar aan veel op te rapen.'

Pas als het avond is, stopt Ruth met oprapen, en klopt de gerstkorrels uit de graanstengels. Wat veel! Het is erg zwaar. Ze neemt alles mee terug naar Noömi. Als die de enorme hoeveelheid ziet, vraagt ze waar Ruth is geweest. Ruth geeft haar het eten dat ze nog heeft overgehouden. 'Dit kreeg ik van Boaz. Het stuk land waar ik vandaag werkte, is van hem.' 'O,' roept Noömi, 'God is goed voor ons en onze gestorven mannen!' 'Boaz heeft ook nog gezegd dat ik op zijn land mag blijven werken tot alles geoogst is.' 'O, fijn! Dat is vast de beste plek om nu te rapen,' reageert Noömi. En voor het eerst ziet Ruth weer een lachje om de mond van Noömi.

Vragen

- Noömi heeft Ruths goede eigenschappen doorverteld. Wat gebeurt er hierdoor?
- Wat kan er gebeuren als iemand juist de verkeerde dingen van iemand doorvertelt?
- Wat had er dan met Ruth en Noömi kunnen gebeuren?
- Vriendelijke woorden maken het ook voor jezelf beter!

Je kunt samen luisteren naar het lied: '[Lelijke woorden](https://www.youtube.com/watch?v=ZnBlquZpE_c), goede woorden. https://www.youtube.com/watch?v=ZnBlquZpE_c

Auteur: PW

Niet teleurgesteld in Israëls God

Er zijn rijke mensen en arme mensen in Nederland.
Er zijn rijke mensen en arme mensen in Europa.
Er zijn rijke mensen en arme mensen over de hele wereld!

Je ziet weleens van die grote villa's en je ziet weleens van die krotjes op de tv.

Dat voelt als niet eerlijk.

Rijke mensen hebben soms geluk gehad met een uitvinding die wereldwijd een succes is geworden.

Het geld stroomt dan binnen.

Of ze hebben keihard gewerkt en hebben veel geld verdiend. Arme mensen hebben minder geluk gehad. Soms wonen ze in een land op een plek waar niet veel werk is. Of waar natuurrampen plaatsvinden, soms ieder jaar overstromingen. Daar kunnen zij niets aan doen.

Kunnen die rijke mensen er dan niet voor zorgen dat de arme mensen het beter krijgen?

Gelukkig gebeurt dat wel, maar misschien nog niet genoeg. We geven makkelijker geld uit voor onszelf dan dat we het weggeven aan anderen.

Bijbelverhaal

Nu Noömi en Ruth in Betlehem terug zijn moet er brood op de plank komen. Ze hebben geen man die voor hen zorgt. Ruth wil graag aan het werk. Op het boerenland is wel werk te vinden voor vrouwen.

Er zijn meer gezinnen waar geen vader of echtgenoot is. Deze vrouwen mogen de aren oprapen die de maaiers laten vallen bij het schoven binden.

Toevallig komt Ruth op de akker van Boaz terecht. Zij weet niet wie dat is, maar ze mag bij hem op het land komen. Later op de dag komt Boaz zelf naar het land. Hij begroet de maaiers met een zegen en zij groeten terug: 'De HEER zegene ook u'. Dat is mooi. Boaz ziet dat er een vreemde vrouw tussen de maaiers loopt.

Hij vraagt aan de opzichter wie zij is. Die zegt: 'Die vrouw is Ruth, de schoondochter van Noömi.

Ze is hier al de hele dag, vanaf de vroege morgen. Ze heeft ook maar heel even rust genomen en is toen weer snel verdergegaan'.

Boaz loopt naar Ruth toe en begroet haar. Hij zegt tegen haar dat ze gedurende de hele oogsttijd mag blijven. 'Blijf maar dicht bij de andere vrouwen die hier werken en neem op tijd wat te drinken. De mannen zullen je niet lastigvallen'.

Ruth is verbaasd dat Boaz zo goed voor haar is, zij is ook nog eens een vreemdeling!

Ze durft het wel te vragen: 'Waarom heb ik het te danken dat u zo goed voor mij bent?'

Boaz antwoordt: 'Ik heb van heel veel mensen gehoord wat je voor Noömi hebt gedaan na de dood van je man, haar zoon. Je hebt zelfs je land en je familie verlaten om met haar mee te gaan.

Nu werk je hier op het land in de felle zon om voor jullie tweeën de kost te verdienen. Moge God je daarvoor belonen. Je hebt Hem ook als jouw God aanvaard. Wij geloven dus allebei in God en willen Hem dienen'.

Ruth is blij met deze woorden. 'Dank u wel. Ik ben niet eens bij u in loondienst en toch bent u zo goed voor mij. Uw woorden geven mij moed, ik merk dat u om mensen geeft'.

Zij voelt zich blij worden en heeft opnieuw vertrouwen in de toekomst.

Als het etenstijd is vraagt Boaz of zij bij hem en zijn personeel komt zitten. Ze eet met hen mee en van wat er over is mag zij nog wat mee naar huis nemen vanavond. Dan hoeft ze niet eerst brood te gaan bakken.

Ze gaat weer aan het werk en hoort niet dat Boaz nog tegen de maaiers zegt dat zij wat extra aren uit de schoven op de grond moeten laten vallen voor Ruth. 'En niets zeggen hoor!'

Ruth werkt tot de avond door. Het is tijd om naar huis, naar Noömi te gaan. De aren die zij heeft opgeraapt slaat ze tegen de grond zodat de gerstkorrels eruit rollen.

Het wordt in een efa (mand met een inhoud van 45 liter) gedaan. Die zit aardig vol.

Met liefde sjouwt ze de zware mand op haar hoofd mee naar huis.

Noömi is blij verrast als Ruth thuiskomt. Wat kunnen ze veel broden bakken!

Ze krijgt weer moed, en vertrouwen in de toekomst.

Ruth vertelt honderduit. Als Noömi hoort dat Ruth op het land van Boaz heeft gewerkt, beseft ze dat God Ruth naar hem toegestuurd heeft. (Later bedenkt ze: Deze Boaz is familie van haar overleden man. Hij kan dus de lossers zijn, die voor haar en Ruth zal zorgen. Zo is dat geregeld in Juda.) God is trouw aan levenden, aan haar en Ruth, en aan doden, haar overleden man en zoons. Zo zorgt God door Boaz dat er weer een toekomst is voor hen beiden.

Ruth blijft bij Boaz werken op het land, net zolang tot de gersteoogst voorbij is en ook nog daarna, tijdens de oogst van de tarwe.

Aren van de gerst

Aren van de gerst

Ruth en Noömi hebben het nu goed. De gerste- en tarwekorrels worden droog bewaard. Elke dag eten ze vers brood. Wat heeft God hen gezegend nadat ze zo verdrietig waren teruggekeerd uit Moab. Zou Noömi zich nog langer Mara (bitter) laten noemen?

Met Boaz als 'losser' voor Noömi en Ruth komen we dichterbij de komst van onze 'Losser', Jezus.

Auteur: RvBvdB